

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis

Antehac ex probatis Auctoribus breviter concinnata

Busenbaum, Hermann

Coloniæ Agrippinæ, 1707

Q. 248. Quid faciendum sit illi, qui die jejunii manè vel post prandium comedit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42561

consuetudo approbetur : hoc tolerandum esset , si post duas circiter horas apponerentur sola bellaria vel leviores cibi , maximè si postea vesperi abstineretur à collatione, quæ sic censebitur quasi anticipari.

Q. 248. Quid faciendum sit illi , qui die jejunii ¹²⁸⁴
manè vel post prandium comedit. R: §: 1. Si manè sumpsit jentaculum non æquivalens plenæ refecti-
oni, potest moderatè prandere, quia non amittit jus ad unam plenam refecti-
onem, *Less: Laym: c. 2: n: 14.* ; si autem non sumpsit nequidem æquivalens collationi vespertinæ, potest prandere & vesperi sumere collationem, *Diana p. 10. t. 14. R. 61. Tamb: §. 3. n. 14.*, quod concedit *Turr.*, licet malâ fide sumpsisset : Si tamen sumpserit æquivalens collationi vespertinæ, poterit sumere prandium in meridie vel vesperi, si autem sumat in meridie, *Diana & Tambur:* dicunt non posse sumere collationem vesperi, quia hanc sumpsit manè; si tamen esset graviter incommodum vesperi pati inedia, permittit eam etiam vesperi *Tambur.*

§: 2. Si per inadvertentiam manè sumpsit ¹²⁸⁵
jentaculum sufficiens ad prandium, secundum *Fagund: & alios apud Laym: & Castrop: n: 10.* adhuc potest prandere, quia cum sit factum ex ignorantia jejunii, non computatur pro prandio, ergo manet jus ad illud: sed probabilius est cum *Dian: Laym: Castrop: & aliis* non posse prandere, quia habuit unam plenam refecti-
onem, & æquè nutritus est, si-
ve sciens si-
ve nesciens ita jentârît, poterit itaque vesperi tantum sumere collationem.

§: 3: Si ex malitia vel iter factururus manè pran- ¹²⁸⁶
dit,

dit, postea autem iter non agat, aliqui cum *Sanch.* d. 53. n. 2. & 6. putant posse iterum in meridie prandere, quia hora prandii est essentialis vel saltem circumstantia intrinseca jejunio, ergo hac violatâ servari non potest jejunium; sed oppositum absolutè tenendum est cum *Sanch.* in Conf. l. 5. c. 1. dub. 28. n. 8. *Castrop.* §. 3. n. 5. & aliis, quia adhuc servari potest substantia jejunii, circumstantia autem illa præcipitur divisibiliter.

1287 §. 4. Si quis post prandium sumpserit aliquid cibi, tantò minùs sumere debet in collatione: si tamen ferme ad tempus collationis sumpserit, quantum pro collatione permittitur, deberet ab hac omnino abstinere, quia prior comestio censeretur fuisse collatio.

1288 *Q.* 249. *An satisfaciat legi, qui pridie vel in prandio ita replet ventrem, ut non sentiat difficultatem in die jejunii.* R. Negant aliqui, quia agit contra finem legis, qui est maceratio corporis: sed *Bonac.* de præcept. Eccles. d. ult. q. 1. p. 2. n. 7. cum aliis multis probabiliùs affirmat, quia quamvis peccet contra temperantiam, tamen ponit objectum à lege præceptum, licèt non attingat finem illius, quod non requiritur, quia finis præcepti non cadit sub præceptum, alioquin qui per pisces plùs nutriretur quàm per carnes, non posset comedendo pisces satisfacere præcepto jejunii, quod nemo dicet.

1289 *Q.* 250. *Quid circa potum & res liquidas sit addendum.* R. Seqq. §. 1. Ad verum potum non est satis, quòd sit aliquid liquidum, alioquin lac & jusculum essent potus, sed requiritur, ut ex natura sua tantùm adjuvet ad alterandum corpus vel ad
vehen-